

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresný súd Prešov (Slovaška republika)
29. decembra 2014 – Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.

(Zadeva C-610/14)

(2015/C 118/17)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Okresný súd Prešov

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Helena Kolcunová

Tožena stranka: Provident Financial s. r. o.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (v nadaljevanju: Direktiva 93/13) razlagati tako, da zavarovanje obročnega odplačevanja potrošniškega posojila, katerega predmet je gotovinsko pobiranje obrokov posojila, ki jih plača potrošnik, pomeni glavni predmet storitve v okviru potrošniškega posojila ali glavni predmet storitve v okviru posebne pogodbe?
2. Ali je treba Direktivo Sveta z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti (87/102/EGS ⁽²⁾), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/7/ES ⁽³⁾ z dne 16. februarja 1998, razlagati tako, da letna efektivna obrestna mera prav tako vključuje provizijo za pobiranje obrokov posojila ali dela posojila, če je provizija precej višja od stroška, potrebnega za to dodatno storitev, in ali je treba člen 14 navedene direktive razlagati tako, da so določbe v zvezi z letno efektivno obrestno mero izključene, če provizija za dodatno storitev precej presega stroške te storitve in ni vključena v letno efektivno obrestno mero?
3. Ali je treba Direktivo 93/13 razlagati tako, da za izpolnitev obveznosti preglednosti v zvezi z dodatno storitvijo (če gre dejansko za dodatno storitev in ne ceno/provizijo za samo posojilo), za katero se plačajo administrativni stroški, zadostuje, da je cena za to administrativno storitev (administrativni stroški) jasno in razumljivo navedena, čeprav predmet navedene storitve ni opredeljen?
4. Ali je treba člen 4(2) Direktive 93/13 razlagati tako, da le vključitev administrativnih stroškov v izračun letne efektivne obrestne mere pomeni, da gre za ceno/provizijo za posojilo in ali to preprečuje sodni nadzor nad temi stroški glede na to direktivo?
5. Če je odgovor na tretje vprašanje tak, da je predmet administrativne storitve, za katero je treba plačati administrativne stroške, dovolj pregleden, ali v takem primeru administrativna storitev, vključno z vsemi administrativnimi nalogami in postopki, ki jih ta lahko vključuje, pomeni glavni predmet potrošniškega posojila?
6. Ali je treba člen 4(2) Direktive 93/13 razlagati tako, da za uporabo te direktive provizija ali cena posojila ne vključuje le obresti, ampak tudi stroške posojilodajalca (če so že dogovorjeni v pogodbi pod splošnimi pogoji ali ceniku) in da zato ti stroški kot provizija ali morebitna cena posojila ne morejo biti predmet nadzora z vidika njihove sorazmernosti glede na storitev, za katero jih je treba plačati?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 326.

⁽³⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 36.